

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 128.425 van 23 februari 2004  
in de zaak A. 66.679/IX-338.**

In zake :       Walter WERQUIN,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat D. LINDEMANS,  
                  kantoor houdende te BRUSSEL,  
                  Keizerslaan 3

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse  
Gewest (OVAM).

---

**DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Walter WERQUIN op 1 december 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “het besluit d.d. 27 september 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, de heer Theo Kelchtermans, houdende bevordering van de verzoekende partij, door verhoging in graad, tot eerstaanwezend inspecteur (rang 11) bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, in zoverre deze verhoging in graad slechts ingaat op 1 maart 1995”;

Gelet op het arrest nr. 59.856 van 4 juni 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd  
W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 24 juni 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. MAES, die loco advocaat C. BUELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Tot 6 februari 1991 was verzoeker inspecteur (rang 10) bij de directie “Toezicht en Vergunningen”, dienst Vergunningen, van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (hierna : OVAM).

1.2. Luidens artikel 53 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, welk artikel blijktens zijn indeling in hoofdstuk 8

van titel I van dat decreet, betrekking heeft op de herstructurering van de OVAM, wordt het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap “belast met de taken inzake vergunningen en inspectie bepaald in de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval en in het decreet van 2 juli 1981 op het beheer van afvalstoffen, onverminderd artikel 13, § 1, 5, van dit laatste decreet”.

Krachtens artikel 56, eerste lid, van het voornoemde decreet van 12 december 1990 dient de Vlaamse regering te bepalen welke personeelsleden, ingevolge de gewijzigde opdrachten van de OVAM, enerzijds, en van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, anderzijds, vanuit de OVAM moeten worden overgedragen aan de Vlaamse regering en geïntegreerd worden in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Luidens het derde lid van het voornoemde artikel 56 bepaalt de regering vooraf de nadere regels inzake de overdracht van de betrokken ambtenaren.

1.3. Die nadere regeling maakt het voorwerp uit van het besluit van de Vlaamse regering van 16 januari 1991 tot vaststelling van de wijze waarop de personeelsleden van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en van de Vlaamse Maatschappij voor de Waterzuivering overgaan naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 worden, in uitvoering van het voornoemde besluit, 38 personeelsleden van de OVAM, onder wie verzoeker, overgedragen aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Verzoeker wordt in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aangewezen voor een betrekking bij de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, bestuur Milieuvergunningen, dienst Vergunningsvoorwaarden en Beroepen.

1.4. Bij arrest nr. 44.393, THIBAU, van 7 oktober 1993 wordt het besluit van de Vlaamse regering van 16 januari 1991 tot vaststelling van de wijze waarop de personeelsleden van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en van de Vlaamse Maatschappij voor de Waterzuivering overgaan naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vernietigd en bij arrest nr. 45.154 van 6 december 1993 wordt het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 vernietigd, in zoverre verzoeker naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt overgedragen.

1.5. Inmiddels is verzoeker bij ministerieel besluit van 24 maart 1993 met ingang van 1 april 1993 bevorderd tot eerstaanwezend inspecteur (rang 11) bij de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, bestuur Milieuvergunningen, dienst Vergunningsvoorwaarden en Beroepen.

Bij besluit van de secretaris-generaal van 22 september 1994 wordt hij, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, ambtshalve bij wijze van graadverandering benoemd tot adjunct van de directeur.

1.6. Bij brief van 1 juni 1994 vraagt verzoeker aan de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting om in uitvoering van het arrest nr. 45.154 van 6 december 1993 hem rechtsherstel te verlenen. Hij stelt dat dit niet alleen impliceert dat hij moet worden gereïntegreerd in de OVAM “met een carrière aldaar die geacht moet worden nooit te zijn onderbroken”, maar ook “dat moet overgegaan worden tot retroactieve reconstructie van die carrière met haar financiële en aanverwante voordelen”.

1.7. Bij brief van 13 juni 1994 deelt de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting aan verzoeker mee dat hij de zaak door de administratie laat onderzoeken.

1.8. Bij brief van 1 december 1994 wordt verzoeker door de OVAM verzocht onmiddellijk zijn functie bij de OVAM aan te vatten.

In die brief staat onder meer wat volgt :

“Per 1 december 1994 neemt u uw ambt op in de graad die u op 6 februari 1991 bekleedde. Vanaf 1 december 1994 zal uw salariëring ook ten laste van de instelling worden genomen”.

1.9. Bij brief van 15 december 1994 deelt de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting aan verzoeker mee dat hij bij de OVAM gereïntegreerd wordt in de graad waarvan hij op 6 februari 1991 titularis was en dat de in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verkregen bevordering en graadverandering worden beschouwd als “nagekomen beslissingen” die ook de werking van de vernietiging van de bestreden beslissing ondergaan.

Er wordt aan verzoeker ook medegedeeld dat de retroactieve reconstructie van zijn loopbaan ook wordt uitgesloten, omdat “de rechtszekerheid en het voorkomen van een grotere verstoring van het maatschappelijk leven en van het rechtsverkeer dan de oorspronkelijke te herstellen rechtsverstoring” belet dat de bevorderingen die inmiddels bij de OVAM hebben plaatsgehad worden ingetrokken en verzoeker tegen deze bevorderingen geen vernietigingsberoep heeft ingesteld.

1.10. Bij brief van 16 december 1994 laat verzoeker aan de OVAM weten dat hij niet aanvaardt dat zijn reïntegratie geschiedt met de graad die hij op 6 februari 1991 in de OVAM bekleedde en dat hij enkel om bij te dragen tot een spoedige oplossing onder alle voorbehoud zijn taak opneemt, zoals hij wordt aangeboden.

1.11. Bij dienstorder van 23 december 1994 wordt verzoeker in kennis gesteld van de vacantverklaring van een betrekking van eerstaanwezend inspecteur bij de dienst Advies en Erkenningen van de OVAM.

1.12. Verzoeker stelt zich hiervoor kandidaat nadat hij voordien reeds, bij brief van 23 december 1994 naar aanleiding van een andere vacature, erop gewezen heeft dat zijn kandidatuur voor deze en andere bevorderingen niet kan worden geïnterpreteerd als een instemming van zijnentwege met de wijze waarop het Vlaamse Gewest aan het arrest nr. 45.154 van 6 december 1993 uitvoering meent te moeten geven.

1.13. Bij aangetekende brief van 24 januari 1995 maant verzoeker via zijn raadsman de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting aan “de nodige beslissingen te nemen om volledig rechtsherstel te bieden”. Verduidelijkt wordt dat “deze aanmaning geschiedt met toepassing van artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, d.w.z. voorafgaand aan een verzoek om een dwangsom op te leggen”. In de aanmaning wordt verder uiteengezet dat een volledig rechtsherstel, enerzijds, een reïntegratie in de OVAM met behoud van de intussen verworven graden en, anderzijds, een retroactief herstel van de carrière bij de OVAM impliceert.

1.14. Bij brief van 7 april 1995 deelt de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting aan verzoeker mede dat een hem niet eerder bekend advies van de juridische dienst van het departement Algemene Zaken en Financiën van 5 april 1994 diens stelling met betrekking tot het rechtsherstel bevestigt wat betreft het behoud van de bevordering die verzoeker bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft verkregen, en dat hij de OVAM opdracht heeft gegeven om verzoeker met behoud van die graad bij de OVAM te reïntegreren.

1.15. Inmiddels heeft de OVAM bij brief van 12 januari 1995 het Rekenhof om advies verzocht met betrekking tot de vraag of het Rekenhof zijn visum zou kunnen verlenen aan de toekenning van de salarisschaal 11/3 eerstaanwezend inspecteur aan verzoeker.

Op 9 mei 1995 antwoordt het Rekenhof dat verzoeker bij zijn terugkeer naar de OVAM slechts rechten kan doen gelden op de graad en

salarisschaal die hij bezat op het ogenblik dat hij naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd overgedragen.

1.16. Bij besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 27 september 1995 wordt verzoeker met ingang van 1 maart 1995 bevorderd tot eerstaanwezend inspecteur (rang 11) bij de OVAM.

Dit is de door verzoeker bestreden beslissing.

## 2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep niet ontvankelijk is, omdat verzoeker slechts de nietigverklaring vordert van de datum van inwerkingtreding van het bestreden besluit en niet aangeeft op welke datum het bestreden besluit dan wel in werking had moeten treden, zodat het voorwerp van het beroep “onvoldoende bepaalbaar” is;

2.2. Overwegende dat verzoeker hierop antwoordt dat uit het verzoekschrift duidelijk en ondubbelzinnig valt af te leiden dat hij als datum voor de inwerkingtreding van de bevordering 1 januari 1992 wenst te behouden, maar dat hij er geen bezwaar tegen heeft dat de bevordering nog vroeger zou ingaan; dat bovendien artikel 2 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State niet vereist dat bij de omschrijving van het voorwerp van het beroep naast de bestreden akte ook wordt aangegeven wat de tegenpartij had moeten doen; dat zulks alleen bij de uiteenzetting van de middelen ter sprake moet komen;

2.3. Overwegende dat luidens artikel 2, § 1, 2°, van het voornoemde besluit van de Regent van 23 augustus 1948 in het verzoekschrift onder meer “het voorwerp van de aanvraag of van het beroep” moet worden vermeld; dat te dezen verzoeker de vernietiging vordert van het ministerieel besluit van 27 september 1995 waarbij hij door verhoging in graad tot eerstaanwezend inspecteur wordt bevorderd

“in zoverre deze verhoging in graad slechts ingaat op 1 maart 1995”; dat het voorwerp van zijn annulatieberoep aldus duidelijk is omschreven en dat de door hem aangevoerde middelen de bedoeling hebben aan te tonen dat zijn benoeming tot eerstaanwezend inspecteur moet ingaan op 1 april 1993 (eerste middel) of “minstens 1 januari 1992” (tweede middel); dat de exceptie faalt;

### 3. Over de gegrondheid van de vordering.

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn eerste middel schending aanvoert van “het gezag van gewijsde van ‘s Raads arrest WERQUIN, nr. 45.154 van 6 december 1993, (...) van het beginsel van niet-intrekbaarheid van definitieve rechtsconstitutieve individuele administratieve handelingen en (...) van het vertrouwensbeginsel, doordat in de aangevochten akte wordt bepaald dat de bevordering tot de graad van eerstaanwezend inspecteur slechts ingaat op 1 maart 1995, aldus voorbijgaand aan het feit dat de verzoekende partij bij M.B. van 24 maart 1993 met ingang van 1 april 1993 werd bevorderd tot deze graad, en ondanks het feit dat de minister bij brief d.d. 7 april 1995 mededeelde dat de verzoekende partij met terugwerkende kracht en behoud van graad zou gereïntegreerd worden bij de OVAM, terwijl de vernietiging van de ambtshalve overdracht van de verzoekende partij van de OVAM naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bij het voormelde arrest nr. 45.154, niet tot gevolg heeft dat de bevordering tot de graad van eerstaanwezend inspecteur van de verzoekende partij bij M.B. van 24 maart 1993 als nietig kan worden beschouwd, en terwijl deze bevordering bij M.B. van 24 maart 1993 een definitieve rechtsconstitutieve individuele handeling is die niet kan worden ingetrokken, en terwijl een rechtmatig opgewekt vertrouwen niet mag worden geschonden”; dat volgens hem de bevordering tot eerstaanwezend inspecteur die hem bij ministerieel besluit van 24 maart 1993 werd toegekend ten onrechte wordt beschouwd als een “nagekomen beslissing” die de werking van de vernietiging van zijn ambtshalve overdracht naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ondergaat; dat inderdaad die bevordering tot eerstaanwezend inspecteur geen “nagekomen beslissing” is, omdat die bevordering niet de vereiste nauwe band heeft met zijn ambtshalve overdracht naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

zodat de vernietiging van die overdracht ook niet tot gevolg heeft dat de geldigheid van zijn bevordering wordt aangetast; dat, verwijzend naar het arrest TIBAX, nr. 20.599, van 30 september 1980, voor zover zijn bevordering tot eerstaanwezend inspecteur als een “nagekomen beslissing” zou worden beschouwd, moet worden gelet op zijn belang als “aanvullend grensaanwijzend criterium van de omvang van een vernietiging”; dat hij te dezen er geen belang bij heeft dat de nietigverklaring van de ambtshalve overdracht zo ver zou reiken dat zijn bevordering tot eerstaanwezend inspecteur ook als nietig moet worden beschouwd; dat voorts het beginsel van de niet-intrekbaarheid van definitieve rechtsconstitutieve administratieve rechtshandelingen zich ertegen verzet dat verzoekers bevordering als nietig wordt beschouwd; dat dit beginsel meebrengt dat de verwerende partij het als definitief bedoeld voordeel van de bevordering niet meer vermag in te trekken of te wijzigen aangezien geen wetsbepaling zulks toelaat terwijl de bevordering niet door bedrog is verkregen of als onbestaande moet worden beschouwd en evenmin is aangevochten met een beroep tot nietigverklaring; dat met betrekking tot de schending van het vertrouwensbeginsel verzoeker verwijst naar de brief van 7 april 1995 waarin de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting hem meedeelt dat de juridische dienst van het departement Algemene Zaken en Financiën verzoekers stelling met betrekking tot het behoud van zijn bevordering heeft bevestigd en dat hij eraan heeft toegevoegd dat hij opdracht heeft gegeven om hem met terugwerkende kracht en met behoud van de graad die hij in het ministerie bekleedde in de OVAM te reïntegreren zodat met de bestreden beslissing het in die brief gewekt rechtmatig vertrouwen is beschaamd;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bevordering die verzoeker bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft gekregen slechts mogelijk was omdat hij personeelslid was van dat ministerie; dat die bevordering dan ook zijn noodzakelijke en onmisbare grondslag vond in het feit van de overgang van verzoeker van de OVAM naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en dat die bevordering samen met de overgangsbepaling uit het rechtsverkeer dient te worden verwijderd; dat de gevolgen van een vernietigingsarrest weliswaar om billijkheidsredenen kunnen worden beperkt maar dat die beperking

slechts geldt ten bate van derden die niet in het geschil betrokken zijn; dat verzoeker zich niet in die situatie bevindt omdat hij zelf het beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld en de procedure heeft verder gezet, zodat hij er het gevolg ervan moest bijnemen; dat dit gevolg erin bestaat dat zijn bevordering die als een nagekomen beslissing dient te worden beschouwd, samen met de overplaatsing naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zou worden vernietigd of minstens zonder uitwerking zou blijven; dat ook de omstandigheid dat het kader van de OVAM er anders uitziet dan het kader van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, eraan in de weg staat dat men niet zonder meer naar de OVAM kan meenemen wat men in het kader van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft verworven; dat ten slotte niet alleen in onderhavig geval maar ook in het algemeen men tot ongerijmde toestanden zou komen en tot een onaanvaardbare selectieve toepassing van de normale gevolgen van een vernietigingsarrest;

3.3. Overwegende dat verzoeker hierop repliceert dat zijn bevordering tot eerstaanwezend inspecteur geen noodzakelijk gevolg was van zijn overdracht naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en dat er tussen beide beslissingen geen nauwe band bestaat; dat het bovendien onjuist is dat de beperking van de gevolgen van een vernietigingsarrest op grond van het belang van verzoeker alleen zou gelden ten voordele van derden die geen partij waren in de vernietigingsprocedure; dat het argument van de onvergelykbaarheid van de personeelskaders van beide overheidsdiensten moet worden verworpen omdat het voordeel van zijn niet vernietigde bevordering als het ware kleeft aan zijn persoon, ongeacht de overplaatsing binnen de diensten van een administratie;

3.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betwist dat de brief van 7 april 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting een beslissing met rechtsgevolgen bevat; dat die brief volgens haar enkel een “mededeling (is) van een niet eerder bekend advies van de juridische dienst van het departement Algemene Zaken en Financiën, zodat de verzoeker met de brief geen vaste verkregen rechten kan putten tegen OVAM”; dat het ministerieel besluit van 24 maart 1993 houdende de bevordering van verzoeker tot eerstaanwezend

inspecteur en het besluit van de secretaris-generaal van 22 september 1994 in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 “een schoolvoorbeeld (zijn) van beslissingen die door een zodanige onregelmatigheid zijn aangetast dat zij voor onbestaande moeten gehouden worden”; dat zulks ook geldt voor de brief van 7 april 1995 indien zou worden aangenomen dat hij voor verzoeker rechten heeft doen ontstaan; dat verzoeker bij gebrek aan nadeel om zijn graadanciënniteit voor 1 maart 1995 te doen ingaan ook geen belang aantoonst om zijn bevordering die ingaat op 1 maart 1995 te betwisten;

3.5. Overwegende dat de voornoemde brief van 7 april 1995 als volgt luidt :

“Een mij door een administratieve fout nog niet eerder bekend advies vanwege de Juridische Dienst van het Departement Algemene Zaken en Financiën dd. 5 april 1994 bevestigt uw stelling met betrekking tot het rechtsherstel van uw cliënten wat betreft het behoud van de bevorderingen die zij bij het Ministerie genoten. Een copie van dit advies werd mij op 5 april 1995 bezorgd.

Ik heb dan ook onverwijld aan OVAM opdracht gegeven om met terugwerkende kracht Mevrouw M.E. Van Grimbergen en de heren W. Werquin en B. Thibaut te reïntegreren in OVAM met behoud van de graad die zij in het Ministerie bekleedden.

Gelieve mij ter gelegener tijd mede te delen of de andere vragen die door U werden gesteld i.v.m. het rechtsherstel gehandhaafd blijven.”;

3.6. Overwegende dat eveneens op 7 april 1995 aan de verwerende partij, met een uitdrukkelijke verwijzing naar de overeenstemmende adviezen van 5 april 1994 van de juridische dienst van het departement Algemene Zaken en Financiën en van 22 juli 1994 van de administratie Ambtenarenzaken, opdracht wordt gegeven om de bevordering van verzoeker “onaangetast te (laten) bestaan” en om “bij OVAM (zijn) graad die (hij) in het ministerie (bekleedde) verder te behouden zonder onderbreking”;

3.7. Overwegende dat een administratieve rechtshandeling, wanneer zij onregelmatig is, door de overheid slechts kan worden ingetrokken binnen de termijn voor het instellen van een beroep bij de Raad van State, tenzij wanneer de handeling

door een zo grove onregelmatigheid is aangetast dat zij voor onbestaande moet worden gehouden, wanneer zij door bedrog is uitgelokt of wanneer een uitdrukkelijke wetsbepaling de intrekking toestaat; dat te dezen de inhoud van de brief van 7 april 1995 aan duidelijkheid niet te wensen overlaat; dat immers aan verzoeker wordt medegedeeld dat aan de OVAM opdracht wordt gegeven om hem “te reïntegreren in OVAM met behoud van de graad die (hij) in het ministerie (bekleedde)”; dat verzoeker bijgevolg er terecht van kon uitgaan dat hij met behoud van zijn bevordering tot eerstaanwendend inspecteur die hij in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft verkregen, bij de OVAM zou worden gereïntegreerd; dat die beslissing een beslissing is die voor hem rechten heeft doen ontstaan; dat de verwerende partij zich beperkt tot een loutere bewering dat die beslissing door een grove onregelmatigheid is aangetast; dat zij evenwel nalaat aan te tonen over welke onregelmatigheid het gaat en overigens dat argument slechts voor de eerste maal bespeelt in haar laatste memorie alhoewel zij ook van die beslissing kennis kreeg met een brief van 7 april 1995, waarin uitdrukkelijk wordt verwezen naar de twee overeenstemmende adviezen; dat bijgevolg van een beslissing die steunt op twee juridische met elkaar overeenstemmende adviezen niet kan worden aangenomen dat zij door zo’n grove onmiddellijk in het oog springende onregelmatigheid is aangetast dat zij voor onbestaande moet worden gehouden; dat die beslissing ook niet binnen de beroepstermijn werd ingetrokken, niet door bedrog is uitgelokt of de intrekking ervan niet door een uitdrukkelijke wetsbepaling wordt toegestaan, zodat zij definitief is; dat de verwerende partij klaarblijkelijk het al dan niet bestaan van een nadeel verwacht met het belang; dat wat voorafgaat tot de conclusie leidt dat het bestreden ministerieel besluit van 27 september 1995 het definitief karakter van de ministeriële beslissing van 7 april 1995 miskent in zoverre het de bevordering van verzoeker tot de graad van eerstaanwendend inspecteur slechts doet ingaan op 1 maart 1995; dat het middel bijgevolg gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt het besluit van 27 september 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, waarbij Walter WERQUIN wordt bevorderd door verhoging in graad tot eerstaanwezend inspecteur (rang 11) bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, in zoverre deze verhoging in graad ingaat op 1 maart 1995.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig februari 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. DE BRABANDERE,   | kamervoorzitter, |
|        | L. HELLIN,          | staatsraad,      |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. VAN AELST,       | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. VAN AELST.**

**J. DE BRABANDERE.**